

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2ECdo/12/2018
Identifikačné číslo spisu: 4615209408
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4615209408.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnom spore oprávneného Q. J., bývajúceho vo B., zastúpeného JUDr. Petrom Bartošom, advokátom so sídlom v Bratislave, Kollárovo námestie č. 9, proti povinnej X. S., rod. F., bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. Pavlom Trnkom, advokátom so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Novomeského č. 1322/16, o vymoženie sumy 50 830 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 9 Er 443/2015, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. júla 2016 sp. zn. 15 CoE 87/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Povinná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Topoľčany (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 3. decembra 2015 č. k. 9 Er 443/2015-42 povolil odklad exekúcie až do právoplatného rozhodnutia vo veci konania o zrušení rozhodcovského rozsudku z 9. októbra 2015, číslo RD/49/2015, ktorý vydal Rozhodcovský súd Royal Development, s o sídlom v Hruboňove, Suľany č. 243, vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8Csr/1/2015. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 40, § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a ustanovenie § 56 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“).

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie oprávneného uznesením z 28. júla 2016 č. k. 15 CoE 87/2016-86 uvedené uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd dodal, že dôvodom odkladu exekúcie môže byť aj predpoklad zastavenia exekúcie v blízkej budúcnosti, pričom cieľom odkladu exekúcie je v tomto prípade ochrana povinnej pred neoprávneným postihnutím jej majetku do okamihu zastavenia exekúcie. Uviedol, že základným predpokladom pre povolenie odkladu exekúcie z tohto dôvodu bude spravidla prebiehajúce konanie, ktorého výsledkom bude právna skutočnosť odôvodňujúca zastavenie exekúcie. Súd by mal mať túto skutočnosť (prebiehajúce konanie)

overenú. Odvolací súd mal rovnako ako súd prvej inštancie v zmysle vyššie uvedeného za preukázané, že na Okresnom súde Topoľčany sa vedie konanie o návrhu povinnej o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom, vedené pod sp. zn. 8Csr/1/2015, o ktorom ešte nebolo právoplatne rozhodnuté, preto súd prvej inštancie správne povolil odklad exekúcie bez návrhu povinnej do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie dňa 9. decembra 2016, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f/ CSP v spojení s § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. V odôvodnení svojho dovolania označil rozhodnutie odvolacieho súdu za nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené, zmätočné a vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko odvolací súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 56 Exekučného poriadku. Na základe uvedeného navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvej inštancie v časti povolenia odkladu zrušil a vrátil späť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že zamietne návrh na odklad exekúcie a oprávnenému prizná nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

4. Povinná vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné, a preto pokladá za zbytočné sa zaoberať jeho dôvodnosťou. Preto žiada, aby bolo predmetné dovolanie odmietnuté a aby jej bola priznaná náhrada trov konania za dva úkony právnej služby.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala strana v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

7. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 319/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014). Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritorným rozhodnutím) musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

9. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. f/ CSP a zároveň z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

13. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP.

14. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

15. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej vade skutočne došlo.

16. Oprávnený dovolaním napadol uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bola odložená vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, ktorého zrušenia sa oprávnený domáha. Keďže v danom prípade nejde o rozhodnutie vo veci samej a ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné.

17. Dovolací súd sa taktiež zaoberal prípustnosťou dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

18. Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 ods. 1 CSP nie je v zmysle § 421 ods. 2 CSP prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP.

19. Z citovaných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o odklade vykonateľnosti rozhodnutia (§ 357 písm. j/ CSP), ktorú dovolateľ vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP.

20. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie dovolateľa nie je podľa §

421 ods. 1 písm. b/ CSP prípustné.

21. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd odmietol dovolanie oprávneného podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné; z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je irelevantné, či k dovolateľom uvádzaným dôvodom prípustnosti došlo alebo nedošlo.

22. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku povinnej na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.